

Rangos elismerést kaptak a vállalkozók

Két paksi cégvezető, Kiszl Károly és Ulbert Sándor is megkapta az *Év Vállalkozója* kitüntetést a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége (VOSZ) hagyományos ünnepein, a Vállalkozók Napján. Az elismerést a megyei, valamint a regionális szervezetek, az országos szakmai szekciók testületeinek javaslata és a VOSZ elnökségének döntése alapján ítélték oda, s adták át a Művészetek Palotájában tartott gálaesten.

Születése óta Pakson él, nem is vágyik máshová. Hűséges a Dunához és a hajózáshoz is Kiszl Károly, aki saját bevallása szerint lelkes lokálpatrióta. Hajós családba született, és – ugyan szerzett „szárazföldi” szakmát is – alig várta, hogy betöltse a tizennyolcadik életévét, megkapja a szolgálati könyvét és vízre szállhasson. 1968-tól foglalkozik különböző formában, beosztásban folyami hajózással, először az uszói Egyetértés Mezőgazdasági Termelőszövetkezet folyamkavics-kitermelő üzemágát vezette, majd amikor a rendszer-váltás után erre lehetősége nyílt, hajós magánvállalkozások építésébe kezdett. – A Pakson évszázadokra visszamenően működő rév- és kompátkelés 1988-ban megszűnt, ezt indítottuk újra 1989-ben – meséli. Ekkor jött létre a Charon Kishajózási Bt., amiből később Charon Hajózási Kft. lett. A kompátkelés 1994-ben személyhajózással, 1995-ben

közforgalmú nagyhajó kikötő-üzemeltetéssel egészült ki. 1998-ban épült meg a ma is működő, kishajók fogadására alkalmas kikötő, amit, amíg erre lehetősége nyílt, folyamatosan bővített, fejlesztett. – Nagyon elhanyagolt terület volt – emlékszik vissza. Miként mondja, további bővítésre nincs mód, újabb terület nyerni már csak igen nagy költséggel lehetne, így a meglévő létesítmény karbantartását, csinosítását tűzte célul. 1992-ben egy újabb taggal bővült a vállalkozás, létrejött a Bains Kavics Bt., amely a 2012-ben kényszerűen megszünt folyamkavics-kitermelési tevékenység mellett nemzetközi teherszállításra szakosodott. Ma négy, ezer-ezeröttszáz tonna hordképességű hajóval járják a Duna, Rajna, Majna folyókat.

Kiszl Károly kiemelte, hogy ebben a munkában természetesen nincs egyedül, családja mellette áll olyannyira, hogy két fia már különböző területeken át is vette a stafétát. Károly a műszaki dolgokkal, a komppal foglalkozik, Péter az adminisztratív teendőkkel. – Ha nem támogattak volna, ezt nem tudtam volna megvalósítani – összegezte.

Kiszl Károly – ahogy a Paksi Iparos és Vállalkozói Kör gálaestjén is elhangzott – a közéletben sem pihen, tagja az Iparoskörnek, a Paksi Duna-partért Közalapítványnak, a közelmúltban elnökévé választotta a Révhajósok Országos Szövetsége. Az *Év Vállalkozója* kitüntetést nagy megtisztetésnek, amolyan életműdíjnak

tekinti. – Nagyon meghatott. Az én életemben ez a legnagyobb kitüntetés – Hozzátette, hogy mindig igyekezett tenni, cselekedni, nemcsak a maga boldogulásáért, hanem a városért is, mert igazi lokálpatrióta, s mert mindezt kötelességének érzi.

Ulbert Sándor számára – mint elmondta – nagyon nagy megbecsülést, de még nagyobb kihívást jelent az, hogy az év vállalkozójává választották. Azt gondolja, eddig képviselői mivolta kötelezte arra, hogy az átlagnál is jobban ügyeljen a minőségre, most pedig e cím miatt még inkább példát kell mutatnia. Ulbert Sándor Dunakömlődön nőtt fel, általános iskolába is oda járt, szobafestő-mázoló-tapétázó végzettségét 1979-ben szerezte Dunaiújvárosban, majd rögtön el is helyezkedett a paksi költségvetési üzemnél. Első, négy főt foglalkoztató magánvállalkozását 1992-ben barátjával hozta létre, amit 1995-ben családi vállalkozásra „cserélt”. A feleségével alapított Ulbert és Társa Bt. átlagban hat-hét embernek biztosított megélhetést. A társaság tevékenysége 1997-ben bővült homlokzati hőszigeteléssel, vezetője ugyanebben az évben sikeres mestervizsgát tett. A folyamatos bővülés új feladatokat, új cégformát hozott, a 2003-ban alakult Ulbert Építőipari Szolgáltató és Felújító Kft. ma már építőipari generálkivitelezést folytat, és 35-40 család megélhetését biztosítja. Pakson járva

szinte nincs olyan hely, olyan középület, ami ne dicsérene az Ulbert Kft. dolgozóinak keze munkáját, mondja a cégvezető, aki szerint nagyon nagy felelősség, hogy mindig mindent az elvárásoknak megfelelően végezzenek el, s nagyon nagy büszkeség, ha egy beruházás sikeresen zárul. Végeznek magán-erős családiház-építéseket csakúgy, mint energiamegtakarítást eredményező panelfelújítást, intézmények korszerűsítését, átalakítását. Lapunknak is, a vállalkozói gálán is elmondta, legnagyobb segítség számára felesége, aki a szó szoros értelmében egyik fele. Kiemelte, hogy az építőipari tevékenység mellé éppen neki köszönhetően társult a sütőipari tevékenység, hiszen szülei pékségét visszavásárolva keltették újra életre a Réti Pékséget. Ulbert Sándor a közéletben is aktív, 2004 óta dolgozik a városért, a kettes körzetért. 2004-től 2006-ig az egészségügyi és szociális bizottságot vezette, 2006-tól a városépítő bizottságot irányítja. A Paksi Iparos és Vállalkozói Kör elnöke; a Templomunkért Iskolánkért Alapítvány egyik alapítója, a Római Katolikus Egyházközség presbitériumának tagja, a sport támogatója. – Elégedett vagyok, de nem megelégedett, mindig vannak új feladatok – fogalmazott a cégvezető, akinek mottója a következő: az életben elért eredmények kizárólag tisztesség és becsületesség útján érhetők el.

-vt-